

Jézus, én bizodalmam

Ismeretlen, 1653

Berlin, 1653

1. Jézus, én bi - zo - dal - mam,
Ben - ned van nyu - go - dal - mam,
És Meg - vál - tóm é - le - tem - ben,
Nem kell sem - mi - től ret - teg - nem.
Ha-lál nagy éj-sza-ká-ja, Bár ret-tent-sen fú-lánk-ja.

2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet; ∴ Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet: Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével Véle már összekötettetem, ∴ Erős hitem kezével Már ő belé helyezetttem; El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.

4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg, ∴ De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek Végtelen dicsőségben: Nála lések mennyégben.

5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott léssen dicsőséges, ∴ Földből szépen ott kihajt, Mi itt ínségekkel teljes. Erőtelenségemet, Ott letészem bűnömet.

6. Bátorságban légyetek: Jézus hordoz, mint övéit, ∴ Hát ne keseregjete: Krisztus újonnan megépít. Angyalának szavára Felkeltek nemsokára.

7. Emeld fel hát lelkedet, Hagyj el minden földi vágyat; ∴ Bízd rá arra szívedet, Kiből idvességed árad. Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!